

Tot un símptoma que els socialistes vagen últimament tan enderiats en una redefinició del concepte espanyolista d'això que es diu *Espanya* i *espanyol* per a legitimar-se (ells, solament ells) contra l'espanyolisme dels espanyolistes peperos... Coses del bipartidisme, supose. Dos espanyolismes, per tant, que al capdavall és solament un: és el mateix nacionalisme espanyol. l'últim llibre de [Suso de Toro](#), "Españois todos", que comenta avui la periodista Rosa Solbes en el diari *El País* (Secció *Comunidad Valenciana*), empra arguments que, en la meua humilíssima opinió, són un treballat joc (molt espanyol, per cert) d'acròbacia patriòtica, més que no pas un intent vertaderament sincer de trobar punts de trobada entre les diferents sensibilitats nacionals, l'espanyola inclosa, és clar (no siguem ara nosaltres els excloents...).

«Propone pues -diu Solbes en referència a Toro- pactar con la realidad política y jurídica de España, impidiendo que los profesionales del patriotismo secuestren el concepto. No precisamos vibrar de emoción para darnos cuenta de que lo mejor es que cada cual sea español a su manera».

La professional Rosa Solbes acaba l'article sentenciant:

«... el PSOE tiene la oportunidad de hacernos volver de aquella regresión en que nos sumergió un régimen imperial fronteras adentro al tiempo que sometido al imperio exterior. Él [*Suso de Toro*] califica de "experiencia paranormal" estos últimos años. Un *aznarato* de pesadilla que nos azuzaba a los unos contra los otros. Valencianos, madrileños, gallegos, españoles todos: *Nunca Más*».

A la qual cosa, a Rosa Solbes, només li caldria haver afegit, fervorosament: "Viva España!" O bé: "Viva Honduras!". El mateix fervor, recorde ara, amb què Pasqual Maragall va dir, després dels atemptats de Madrid: "Avui tots som madrilenys". Doncs bé: jo no sóc madrileny ni sóc espanyol. Val? A veure si ho entenen ja d'una punyetera volta: **Jo-decidisc-la-meua-identitat**.

A veure si em queda clar, doncs... És que també el PSPV-PSOE i el PSC ens volen "azuzar" a uns contra els altres? És que no existia ja aqueixa "regressió" quan governaven Felipe González i Lerma? Aquesta nova versió de l'espanyolisme, que ens vol obligar a exhibir i defensar, a la resta de nacions del sud d'europa, la falsa identitat de dir-nos tots espanyols (amb l'argument de què així la dreta no podrà fer seu el concepte d'espanyol), és lamentable. Demuestra que bona part del socialisme, o no entenen res (la qual cosa seria intel·lectualment preocupant) o no ho volen entendre. Solbes, Toro, Maragall, Zapatero i companyia...: Assumir que som espanyols per a fer front a l'espanyolisme sí que és una regressió. Ens haurem de fer catòlics per a fer front als catoliscistes, o islàmics per a fer front als islamistes? Confesseu-ho, era una broma vostra tot això, veritat?